

RESSÒ DE LA PARAULA

La mirada eterna: Montserrat i les mares

Aquest any, el cor de Catalunya bateja amb un ritme especial: el Mil·lenari de Montserrat. Mil anys d'història, de fe i de misteri abracen la muntanya sagrada, on la mirada serena de la Moreneta continua sent far i refugi. La seva presència, més que una imatge, és una mirada que transcendeix el temps, una expressió d'amor matern que ressona en cada mare que observa el seu fill amb tendresa i esperança.

Les mares tenen una manera única de mirar. No és només amb els ulls, sinó amb l'ànima. És una mirada que acull, que sosté, que llegeix en els silencis i comprèn sense paraules.

És la mateixa mirada que els pelegrins troben a Montserrat quan alcen els ulls cap a la Mare de Déu, buscant consol o direcció. Quantes vegades una mare ha mirat així el seu fill, com si en els seus ulls s'hi guardés la promesa d'un amor etern?

Montserrat, amb el seu perfil retallat contra el cel, s'alça com una mare protectora. Els seus cims, com dits que assenyalen l'infinit, evocuen les mans d'una mare que acaricien, que beneeixen, que pregunten. Les seves coves i camins han estat testimonis de promeses, de llàgrimes, de súpliques pronunciades en la intimitat de la fe. La Moreneta, fosca i lluminosa alhora: és un símbol de l'amor que tot ho comprèn, de l'amor que perdona, que espera, que mai no abandona.

Així com Montserrat ha estat un refugi al llarg dels segles, cada mare és un santuari per al seu fill. Un espai sagrat on s'aprèn la vida, on el sofriment s'allevia amb una carícia i l'esperança reneix amb una abraçada. En la mirada d'una mare hi ha una pregària silenciosa, un anhel de felicitat, una entrega sense condicions.

Avui, quan el Mil·lenari ens convida a recordar la història i l'esperit de Montserrat, també ens convida a reflexionar sobre la grandesa d'aquesta altra muntanya quotidiana: la maternitat. Perquè en cada mare que mira el seu fill amb amor infinit, s'hi amaga l'eco d'aquella mirada serena i eterna que, des de fa mil anys, continua brillant a la santa muntanya.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

És difícil descriure l'estat d'ànim dels apòstols la tarda d'aquell diumenge de Pasqua. Entre la decepció, la tristesa, el dubte, la incertesa i alguns l'esperança després de les notícies portades aquell matí per les dones.

Seria ja vespre, quan Tomàs, que havia sortit a airejar-se una mica, tornava pensatiu i desganat cap a la casa del Cenacle. En trucar a la porta ni es va adonar de la cara somrient de la noieta que l'obrí. La sorpresa saltà quan pujà a la sala i trobà un ambient d'entusiasme, de rialles, un esclat de joia i festa.

No tingué temps de preguntar què passava que ja tots li explicaven atropelladament: hem vist Jesús, Jesús és viu, ens ha vingut a veure, ens ha dit, ens ha manat, ens ha regalat no sé què... l'esperit...

Tota aquella confusió el portà a reaccionar des de la seva mentalitat racionalista i llençà un repte: «si no veig a les mans la marca dels claus... si no li fico la mà al costat, no m'ho creuré pas...». Pensava que els seus amics havien tingut una visió o una al·lucinació. Ell, si no ho comprovava, no ho creuria. Volia veure i tocar les ferides.

Els dies posteriors el refermaren en el seu convenciment. Fins l'imagino burla amb els companys: No havíeu vist Jesús, vosaltres? On és? Ja no torna més?... Potser en algun dels apòstols començà

Feliç dubte, eterna benaurança

a entrar el dubte. Així passà tota la setmana. Fins al proper diumenge quan Jesús vingué altre cop.

Els apòstols s'alegraren de veure el Senyor, és clar. Tomàs quedà confós i avergonyit. Més, quan Jesús el cridà carinyosament: «Tomàs, porta el dit aquí i mira'm les mans, porta la mà i posame-la dins el costat...». Tomàs no té paraules, només aquell «Senyor meu i Déu meu!».

Jesús el portà més enllà del que podem veure i experimentar: «Perquè m'has vist has cregut»

Quants avui ens trobaríem en els mateixos posicionaments de Tomàs. La seva resposta és la que portem molts també avui en el nostre pensament i en el nostre cor. De fet, els evangelis ens deixen testimoni de com els apòstols eren escèptics davant l'anunci de la resurrecció. Només quan el veuen, creuen.

Jesús tanca l'escena amb una benaurança eterna: «Feliços els qui creuran sense haver vist». Està clar que les paraules de Jesús anaven adreçades a tots aquells que arriben a la fe cristiana sense haver estat testimonis dels fets evangèlics. Els qui creiem pel testimoni dels altres. I aquí ens hi apuntem nosaltres. Aquesta és la nostra benaurança: «Feliços els qui creuran sense haver vist».

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

La mirada eterna: Montserrat y las madres

Este año el corazón de Cataluña late con un ritmo especial: el Milenario de Montserrat. Mil años de historia, de fe y de misterio abrazan la montaña sagrada, donde la mirada serena de la Moreneta continúa siendo faro y refugio. Su presencia, más que una imagen, es una mirada que trasciende el tiempo, una expresión de amor materno que resuena en cada madre que observa a su hijo con ternura y esperanza.

Las madres tienen una manera única de mirar. No es solo con los ojos, sino con el alma. Es una mirada que acoge, que sostiene, que lee en los silencios y comprende sin palabras. Es la misma mirada que los peregrinos encuentran en Montserrat cuando levantan los ojos hacia la Virgen María, buscando consuelo u orientación. Es la mirada de la Madre la que nos busca. ¿Cuántas veces una madre mira así a su hijo, como si en sus ojos se guardara la promesa de un amor eterno?

Montserrat, con su perfil recortado contra el cielo, se levanta como una madre protectora. Sus cumbres, como dedos que señalan el infinito, evocan las manos de una madre que acarician, bendicen y ruegan. Sus cuevas y caminos han sido testigos de promesas, lágrimas, gozos y súplicas pronunciadas en la intimidad de la fe. La Moreneta, oscura y luminosa a la vez: es un símbolo del amor que todo lo comprende, del amor que perdona, espera y que nunca abandona.

Así como Montserrat ha sido un refugio a lo largo de los siglos, cada madre es un santuario para su hijo. Un espacio sagrado donde se aprende la vida y el sufrimiento se alivia con una caricia, donde la esperanza renace con un abrazo. En la mirada de una madre hay una plegaria silenciosa, un anhelo de felicidad, una entrega sin condiciones.

Hoy, cuando el Milenario nos invita a recordar y celebrar agradecidos la historia y a reaprender de Montserrat, también nos invita a pensar en la grandeza de esta otra montaña cotidiana: la maternidad. Porque en cada madre que mira su hijo con amor infinito, se esconde el eco de aquella mirada serena y eterna que, desde hace mil años, continúa brillando y alumbrando desde la santa montaña.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Obres a la façana principal de la Catedral

El Pla Director d'obres de conservació i millora de la Catedral Parròquia de Sant Llorenç continua en marxa. L'objectiu és disposar d'una infraestructura sanejada i actualitzada al servei de tota la ciutadania. A més, es busca garantir l'atenció religiosa, cultural i social, tant per a la ciutadania de Sant Feliu com de tantes altres persones i comunitats de les cent vint-i-tres parròquies de la Diòcesi de Sant Feliu que s'hi adrecen, per visitar-la o per a actes i celebracions diverses dels diferents àmbits de la vida eclesial i diocesana. L'actuació d'ara és per sanejar tots els elements arquitectònics, extreure els vitralls i els seus marcs i portar-los al taller del vitraller per sanejar-los, restaurar-los i consolidar els marcs, i repicar els vells morters i dotar-los de diferents capes per garantir l'aïllament, la ventilació i la compressió, amb una darrera capa que igualarà el color amb la resta de façanes ja rehabilitades. Les obres s'allargaran durant uns quatre mesos aproximadament.

Sortida arxiprestal a Solsona

Pràcticament un centenar de persones de les parròquies de l'arxiprestat d'Anoia van participar, el 22 de març, en una sortida a Solsona que va incloure una missa jubilar, la visita al Museu

Diocesà i, a la tarda, al Santuari del Miracle. Segons els promotors d'aquesta iniciativa, va ser una jornada intensa de convivència i fonda espiritualitat per viure el Jubileu de l'Esperança.

Marca la «X» a favor de l'Església a la teva declaració de la renda

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Fins i tot en les nits més fosques brilla una estrella. És l'estrella de Jesús, que ve a cuidar de la nostra fràgil humanitat. Caminem vers la seva trobada. No deixem que l'apatia i la resignació ens tanquin en la tristesa d'una vida mediocre» (7 de gener).

@Pontifex_es: «Tots estem cridats a fer-nos heralds d'una diplomàcia de l'esperança, perquè els densos núvols de la guerra puguin ser escombrats per un renovat vent de pau» (9 de gener).

@Pontifex_es: «La unitat és un principi que s'activa amb l'oració, perquè l'oració permet que l'Esperit Sant intervingui, obri a l'esperança, escurci distàncies i ens mantingui units en les dificultats» (10 de gener).

@Pontifex_es: «L'Any Sant és una oportunitat per a canviar de vida, per a reconsiderar la nostra manera de pensar, per a començar de nou, aprenent de Jesús i posant la nostra esperança en Déu. Aquest és també el sentit del pelegrinatge jubilar» (11 de gener).

La Diòcesi es prepara per a l'Assemblea Laical

L'Església diocesana de Sant Feliu de Llobregat es prepara per a un esdeveniment especial i important: l'Assemblea Laical que es farà el proper 21 de juny al Parc Sanitari de Sant Joan de Déu de Sant Boi de Llobregat. Un lloc que pren una significació també especial ja que és un dels llocs jubilar de la diòcesi santfeliuenc i com no, un lloc ple d'esperança.

Els seus promotors expliquen que aquesta trobada, que comptarà previsiblement amb uns dos-cents participants, serà un moment de trobada i sinodalitat a la diòcesi on es vol visibilitzar i compartir el creixement en comunió, participació i missió en el marc de l'Any Jubilar de l'Esperança. Un any que ens anima a ser testimonis d'esperança com a deixebles missioners i missioneres per a impulsar la missió del laïc.

Com funcionarà l'Assemblea Laical?

L'esdeveniment tindrà dues parts ben diferenciades. La primera correspon al treball preassemblear

a través de la fitxa 3 de l'Objectiu Diocesà que tot just durant la Setmana Santa ha arribat a les parròquies. La segona part correspondrà al treball que es farà a l'Assemblea on, entre altres, es posarà en comú la reflexió que s'haurà abordat en el si dels consells arxiprestals, moviments i parròquies, entre altres. «Com podem fer que sigui l'hora dels laics a

la diòcesi?» és la suggeridora pregunta sobre la qual han girat les reflexions prèvies que arribaran a l'Assemblea.

A la fase preassemblea, els membres dels consells pastorals, grups parroquials i moviments faran arribar als consells arxiprestals el resultat del debat per tal que sigui una consulta àmplia i representativa. Les respostes es recolliran pels arxiprestes abans del 9 de juny.

Durant l'Assemblea Laical, el bisbe Xabier presentarà el projecte **Horitzó Sant Feliu 2035**. Es tracta d'un full de ruta per promoure les sinergies que ajudin a créixer en conversió personal, pastoral i relacional. La idea, segons el bisbe Xabier, és dissenyar sinodalment un model d'atenció pastoral (evangelització) i d'organització (estructural) amb els recursos materials i humans de què es disposen i dels que probablement es disposaran en els pròxims 10 anys. Horitzó Sant Feliu 2035 parteix d'un esquema circular però que no és tancat i que s'anirà nodrint de les aportacions i reflexions a nivell local, arxiprestal i diocesà.

Experiència jubilar de la comunitat neocatecumenal

D'altra banda, la primera comunitat neocatecumenal de la parròquia de Sant Josep Obrer de Sant Boi de Llobregat va celebrar el Jubileu entrant a la Porta Santa de l'ermita del Bru gués. Va ser el passat 30 de març i, segons expliquen, va ser un dia carregat de símbols que parlen per si sols, un dia acompanyat de la pregària i de l'Eucaristia.

Nova trobada d'escolans

Aquest 2025 la tradicional trobada d'escolans arriba a la seva trentena edició. Una llarga trajectòria per a una de les activitats més esperades per molts joves de les parròquies de les diòcesis de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat. Durant tot un dia poden gaudir en companyia tot jugant i pregant, enguany sota el lema «Els profetes».

La 30a Trobada d'Escolans inclourà una gimcana a les 10 h del matí i a les 13 h la celebració de l'Eucaristia amb les famílies.

La trobada d'escolans que organitza el Grup Samuel del Seminari Conciliar de Barcelona es farà el dissabte 17 de maig al Seminari Conciliar de Barcelona i per participar-hi cal inscripció

prèvia que s'ha de fer abans del 10 de maig.

Hi són convidats tots els escolans i, també, s'hi poden afegir altres nois d'entre 8 i 17 anys que estiguin vinculats a la parròquia.

AGENDA

► **Dimarts 29 abril, a les 18 h**, presentació llibre *Bisbe Agustí Cortés Soriano: Vint anys de la creació de la diòcesi de Sant Feliu (2004-2024)*. A la Catedral de Sant Llorenç.

► **Dijous 1 maig, a les 12 h**, Aplec del Pa i l'Empenta a la parròquia de Sant Pere de Subirats. Presideix l'Eucaristia el bisbe Xabier.

► **Dissabte 3 maig, a les 19 h**, Trobada interparroquial i confirmacions a la parròquia Mare de Déu de Montserrat, de Viladecans. Presideix l'Eucaristia el bisbe Xabier.

► **Dissabte 10 maig**, pelegrinatge a Montserrat de les Hospitalitats de Lourdes de Catalunya.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 1,12-14 / SI 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (del dia 27) (coronada, 1881 - entronitzada, 1947). Tortosa (al territori de la Comunitat Valenciana): Sant Vicenç Ferrer, prev. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família, mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. ■ Dimarts [1Jo 1,5-2,2 / SI 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Siena (1347-1380), vg. terciària dominicana, dra. de l'Església i patrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. ■ Dimecres [Ap 12,10-12a / SI 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró secundari de Catalunya (1456). Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep Benet de Cottolengo, prev., fundador; sants Amador, Pere i Lluís, màrtirs a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.; sant Aldobrando, bisbe.

1. □ Dijous [Fets 5,27-33 / SI 33 / Jo 3,31-36]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Divendres [Fets 5,34-42 / SI 26 / Jo 6,1-15]. Sant Atanasi (296-373),

bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr., santa Zoa, mare de família, mr.

3. ■ Dissabte [1Co 15,1-8 / SI 18 / Jo 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; trobament de la Santa Creu; santa Antonina, verge i màrtir.

4. □ Diumenge vinent, III de Pasqua (lit. hores: 3a setm.) [Fets 5,27b-32. 40b-41 / SI 29 / Ap 5,11-14 / Jo 21,1-19 (o bé, més breu: 21,1-14)]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, religiós servita; sant Josep Maria Rubio, prev.; beat Ceferí Jiménez Malla (el Pelé).

Diumenge II de Pasqua (C)

COMENTARI

«Feliços els qui creuran sense haver vist»

La incredulitat de Sant Tomàs (1602), de Caravaggio. Sanssouci de Potsdam, Alemanya.

La Resurrecció de Crist és el cim de la vida cristiana. L'evangeli d'avui ens ajuda a entendre què vol dir que Crist ha ressuscitat. Quan s'apareix Jesús diu per tres vegades: *Pau a vosaltres*. Ho diu a aquells apòstols que *eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus*. Jesús Ressuscitat treu la por i ens dona la pau. I els omple d'alegria: *Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor*. I com a fruit de la resurrecció hi ha la donació de l'Esperit: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó*. Jesús ressuscitat ha vençut la mort i el pecat. Per això ara dona aquest poder als apòstols que acaben de rebre l'Esperit Sant. Però Tomàs *no hi era* la primera vegada que s'apareix el Senyor i no vol creure els seus companys que li asseguraven que han vist el Senyor ressuscitat: *Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas*. Deu pensar que els seus companys són massa crèduls. Però quan el Senyor es torna a aparèixer Tomàs ja no necessita comprovar res: *Senyor meu i Déu meu!*, fa Tomàs en una clara confessió de fe en Crist com a Déu i Senyor. I Jesús ens diu a nosaltres: *Feliços els qui creuran sense haver vist*. Nosaltres som més feliços que Tomàs que va necessitar veure. Per això l'evangeli acaba dient: *Els miracles que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu i havent cregut, tingueu vida en el seu nom*. Creient en Crist Ressuscitat tenim Vida, una vida per sempre més. La resurrecció de Crist suposa una existència nova: *Ningú dels altres no gosava anar amb ells encara que el poble en feia grans elogis*. La vida dels creients era atractiva: *Cada vegada se'ls afegiren més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor*. Creure en el Ressuscitat ens ha de treure la por, ens ha d'omplir d'alegria i d'esperança i la nostra vida de fe ha d'atreure els homes i dones a creure en Crist.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 5,12-16)

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis.

Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor. Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb les lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.*

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Jo, Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres compareixeu en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor l'Esperit s'apoderà de mi, i vaig sentir darre-me un gran crit, com un toc de corn que deia: «Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats.» Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins els peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or.

En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: «No tinguís por. Jo soc el primer i el darrer. Soc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després.»

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 5,12-16)

Por mano de los apóstoles se realizaban muchos signos y prodigios en medio del pueblo. Todos se reunían con un mismo espíritu en el pórtico de Salomón; los demás no se atrevían a juntarse, aunque la gente se hacía lenguas de ellos; más aún, crecía el número de los creyentes, una multitud tanto de hombres como de mujeres, que se adherían al Señor. La gente sacaba los enfermos a las plazas, y los ponía en catres y camillas, para que, al pasar Pedro, su sombra, por lo menos, cayera sobre alguno. Acudía incluso mucha gente de las ciudades cercanas a Jerusalén, llevando a enfermos y poseídos de espíritu inmundo, y todos eran curados.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Yo, Juan, vuestro hermano y compañero en la tribulación, en el reino y en la perseverancia en Jesús, estaba desterrado en la isla llamada Patmos a causa de la palabra de Dios y del testimonio de Jesús. El día del Señor fui arrebatado en espíritu y escuché detrás de mí una voz potente como de trompeta que decía: «Lo que estás viendo, escríbelo en un libro y envíalo a las siete iglesias». Me volví para ver la voz que hablaba conmigo, y, vuelto, vi siete candelabros de oro, y en medio de los candelabros como un Hijo de hombre, vestido de una túnica talar, y ceñido el pecho con un cinturón de oro. Cuando lo vi, caí a sus pies como muerto. Pero él puso su mano derecha sobre mí, diciéndome: «No temas; yo soy el Primero y el Último, el Viviente; estuve muerto, pero ya ves: vivo por los siglos de los siglos, y tengo las llaves de la muerte y del abismo. Escribe, pues, lo que estás viendo: lo que es y lo que ha de suceder después de esto.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Por qué me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto». Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.